

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010105
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812010105.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa v trestnej veci proti obžalovanej Z. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí 22.mája 2013 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.septembra 2012 , sp.zn. 2T 31/2012 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovanej Z. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 28.septembra 2012, sp.zn. 2T 31/2012 bola obžalovaná Z. O. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci jej zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry Z. F., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 13P/360/2008 z 23.1.2009, právoplatným 17.3.2009, bola zaviazaná prispievať na jej výživu sumou 30 Eur, vždy do 5.dňa v mesiaci, na účet Reedukačného centra Zlaté Moravce, v období od 31.5.2009 do 28.9.2012 v Handlovej a v Českej republike si vyživovaciu povinnosť úmyselne neplnila, hoci mala finančné prostriedky, čím zostala dlhovať Reedukačnému centru Zlaté Moravce, Prílepská č. 6, 877 Eur s výnimkou uhradeného výživného vo výške 50 Eur v máji 2010.

Za tento prečin bola odsúdená podľa § 207 ods.1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 4 a § 37 písm. m/ Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaná Z. O. odvolanie do výroku o uloženom treste, ktorý jej bol podľa jej názoru určený v neprimerane prísnej výmere, keďže už 26 rokov nebola súdne trestaná. Aj vzhľadom k tomu, že má viac ako 60 rokov sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody a uloženia prísneho podmieneného trestu odňatia slobody s tým, že zameškané výživné je ochotná splácať v menších čiastkach. Do dňa konania verejného zasadnutia krajského súdu však z dlžného výživného nezaplatila nič, pretože poberá iba dôchodok, ktorého mesačná výška činí 3.200 Českých korún.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovanej Z. O. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie

dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej Z. O. proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 28.septembra 2012 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaná Z. O. spáchala skutok uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovanej i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu obžalovaná, ktorá spáchanie skutku kladeného jej za vinu nepoprela a v podstate sa k neplneniu si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti vo vzťahu ku svojej dcére Z. F. priznala, bola z jeho spáchania jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčená nielen svedeckou výpoveďou R. E., sociálnej pracovníčky Reedukačného centra v Zlatých Moravciach, ale aj s výpoveďou tejto svedkyne korešpondujúcimi listinnými dôkazmi a z nich predovšetkým rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 23.januára 2009, sp. zn. 13P 360/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.marca 2009, ktorým bola nad maloletou Z. F., nar. XX.októbra XXXX súdom nariadená ústavná starostlivosť a obžalovanej ako matke dieťaťa bola uložená povinnosť platiť na jej výživu každý mesiac sumu 30 Eur mesačne vždy vopred najneskôr do 5-teho dňa v mesiaci.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonal aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na ich podklade obžalovanej Z. O. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 207 ods.1 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m/ a § 38 ods. 4 Tr.zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov, na výkon ktorého obžalovanú v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom správne prihliadal aj k tej skutočnosti, že obžalovaná Z. O. prejednávany úmyselný prečin páchala aj v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza z 2.januára 2012, sp. zn. 3T 261/2011, ktorým bola pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. b/ Tr. zák. odsúdená na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieňačným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúcu okolnosť (poľahčujúcu pritom správne nezistil) i na osobu páchatelky, jej pomery a možnosť jej nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovanej na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák.), pretože obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovanej Z. O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.